

Ještě jedna generace před tou současnou prožívala „jistě rozpolcení“ / schizofrenii / . Třebas na přelomu měsíců duben a květen, kdy se zdálo, že na této Zemi jsou nejdůležitější „ patřičně vyzdobená okna “ / barva rudá byla při tom ta nejvíce oceňovaná / . A tak se nejenom „ vylepovalo “ / a to i v soukromých bytech / , ale především zaznamenávalo / kdo ano a kdo ne / . A také se v rámci „ upevňování zdraví národa “ konaly „ jisté průvody“, jež byly „ vyzbrojovány “ nejrůznějšími transparenty ne valného vzhledu a obsahu / i já jsem byl jednou do takových „ hrátek “ zapleten a proto mi byla na hlavu vložena papírová atrapa kukuřičného klasu (oblíbené to bylino Nikity Sergejeviče Chruščova) a byli jsme vybízeni k provolávání věty – imperialisté hrůza jímá, za námi je rudá Čína / .

Tušíte správně – oné taškařici se říkávalo svátek práce. Ta se pravda dnes nekoná / jsou tu však jiné / . Mám však za to, že je dnes na místě připomenout, jak bible hledí na práci. Vždyť je nade vši pochybnost jasné, že tzv. tato oblast trpí nejedním / co se počtu i podoby tyče neduhem.

Tak tedy.

Práce pro bibli není činnost či aktivita, kdy středem onoho dění je snaživec / nejednou ctižádostivý, do sebe zahleděný / . V práci jde především o obsah, náplň. Dá se povědět, že po prve se v bibli mluví v tzv. zprávách o stvoření, v oné sbírce příkladových vyprávění, ve kterých jde především o to sdělit, co je svět a jaké místo je v něm určeno člověku / o oněch žábách, které se údajně postavily na zadní a tak uvedly do pohybu děj, na jehož konci je člověk, zde není ani slovo / . „ Hospodin postavil člověka do zahrady, aby jí obdělával a střežil “ / Gn 2, 15 / . Tedy ne aktivita a činnost, ale připojování se k Božím záměrům a projektům, které jsou pro člověka vždy pomoci a přínosem.

Jedním z rozlišovacích znaků mezi světem bible a světem těch, kteří onoho Hospodáře / Hospodina / nepotřebují, je ten, že „ práce “ „ obepíná “ celý život. A tak zatímco ti, co na Hospodinovu stranu nepatří, především a ponejvíc si „ vyměňují slova “ / dia – log / , zaobírají se tzv. moudrostí / filo – sofia / , pěstují tělo, věnují se umění / a na „ přizemnosti “ (obživu atd) potřebují ty, kdo jejich „ kvalit nedosahují “ (otroky), ti „ Hospodinovi “ pečují o jeho dary, svěřenství / opatrují vinice, pole, stáda atd / a přesto jsou na tom, co se „ kvality “ života mnohem lépe / i když nefilosofují, dokáží se v životě „ náležitě “ rozhodnout / .

K práci, která je podle bible nepochybně i službou, je třeba i kus odvahy, je to „ risiko “. Ve známém podobenství o „ rozsévači “ se věci mají tak, že jenom některé zrno přinese „ užitek “ / Mk 4, 8 / a proto je těžké vyhnout se otázce – stojí to za to ? – A v jiném z podobenství, o tzv. hřivnách / Mt 25, 14nn / se pochvaly dostane jenom těm, kdo „ riskují “ / záruku, že se vložené alespoň vrátí, neměli žádnou / . A dodávám, že v podobenství o rozsévači je důraz položen na přinesení užitku, ne na výnosu.

A ještě dvojí: „ přilož pořádně ruku k práci, aby ses měl o co rozdělit s potřebnými “ / Ef 4, 28 / . Ke zvláštnostem Israele, tedy Božího lidu, církve patří i vnímavost a citlivost pro ty, kdo jsou na tom z nějakého důvodu hůře / např. vdovy, sirotci, starci / . Onen milosrdný Samařan se stává bližním proto, že nemyslí jenom „ na kšeft “ / zřejmě byl na nějaké obchodní cestě / a dokáže potřebnému obětovat ze svého / „ zaplatí a hodlá zaplatit “ / Lk 15, 33 / a je na tom duchovně mnohem lépe než ten, kdo „ řeší “ theoretické otázky / „ kdo je můj bližní “ / Lk 15, 29 / .

„ Kdo nechce pracovat, ať nejí “ / 2 Te 3, 10 / . Dalo by se povědět, že je to opačné vymezení právě připomenutého. Pravda, bible moc dobře ví, že každý člověk má jiné, odlišné schopnosti a „ výkon “. Ale stejně tak je jisté, že každý může nějakým způsobem „ pracovat “ ve smyslu služby / být přínosem pro okolí / . Evangelijní citlivost a vnímavost pro potřebné ano. Vykořisťování, vysávání / nejednou docela promyšlené a bezohledné / těmi, kdo „ mají ruce za zády či se pro práci nenarodili “ ne.

Co tedy slyšet ke „ svátku práce “ / zrušen nebyl / ?

Jistě je vhodné připomenout nejprve tuto dost často zaměňovaná slova – povolání a chodit do práce. Do práce se chodí jenom na určitý časový úsek / od do / a k tomuto chození patří jistě i otázka, jak je využitý. A v povolání jde především o náplň, obsah tohoto konání. A být povolán znamená v biblickém slova smyslu i „ konat pro Pána “ / či jak říkávali naši reformační otcové - Pánu Bohu ke cti a lidem k užitku / . Jak je to tedy s námi ?

Doba je nemocná otázkou zisku. Mnozí se neptají co dělám / otázka po obsahu / , ale kolik vydělám. Apoštol připomíná, že v prostoru vytvořeném evangeliem se ozývá i otázka a pamatuješ ve svých příjmech na ty, kdo jsou na tom hůře než ty ? A věz, že jen tehdy pro tebe budou tvé příjmy něco znamenat, budeš – li

pamatovat na druhé / „ bohatý mládenec odešel smuten “ (protože neodvážil poslechnout Ježíše, který radil)
„ rozdej svůj majetek chudým “ / Lk 10, 22 /.

U dveří tohoto domu zvonívají docela často údajní a především různí žebráci . Moje řešení je to, že ten, kdo je ve skutečné nouzi, přijme vděčně namazaný krajíc. Odmítající povětšinou „ obohatí “ můj výrazový slovník. Ale ti jistě pomoc nepotřebují. Kéž by poznali, že cesta, kterou zvolili, je cestou prázdnoty.

Tábor 29. 4. 2012

vstup: Jr 42, 10
čtení: Př 6, 6 - 19
před: Ž 104, 14
text: Iz 32, 17
VP:
poslání: Př 10, 16

EZ 177 33
DEZ 689
SV 45

Vyznání a chvály :

Ž 125, 1 - 2

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

Žijeme ve světě plném nejrůznějších událostí a nečekaných zvrátů, mnoha nabídek a lákadel

A tak se nejdnou s obavami ptáme, kudy a jak dál a jsme vyčerpáni našimi nejrůznějšími pokusy, které nepřinášejí mnoho hodnotného a radostného

Děkujeme za svědectví, že jsi tu i Ty, který máš o nás zájem a kterému není lhostejné, jak na tom jsme

Vyznáváme, že i když o této možnosti a nabídce víme, chováme se k ní jako k jedné z možností a stále pokukujeme, zda by se nenašlo něco lepšího

A tak přelétáme od jedné možnosti k druhé a jsme rozkolísaní a nejsme pomoci a přínosem tam, kde stojíme a to jistě ne náhodou

A tak před Tebe předstupujeme a pokorně voláme – Pane smiluj se a věříme, že nás neodmítneš a že před námi otevřeš novou cestu

chválíme Tě , že Tvé laskavé pozvání na vnitřně bohatou cestu je určeno všem bez jakéhokoliv rozdílu a že není moci, která by je dokázala umlčet

chválíme Tě, že vysvobození z moci Zlého je jedním z darů, které trvale a trpělivě nabízíš

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě, domově, který nám připravila Tvá láska

Výročí :

30.4.

1622 jesuité přebírají Karlovu universitu, jeden z důsledků bitvy na Bílé hoře, vzdělání ve službách ideologie

1.5.

1881 Pierre Teilhard de Chardin, francouzský přírodovědec, člen jezuitského řádu, vše se vyvíjí k bodu ω , jímž

je Kristus

2.5.

1619 v Brně odmítají moravští stavové vládu Habsburků

3.5.

1561 Nikolas Herman, skladatel mnoha duchovních písní, učitel na církevním gymnasiu v Jáchymově

1913 Josef Zvěřina, jedna z čelných postav tzv. podzemní římskokatolické církve / ti, kteří nesměli veřejně

působit /, autor knihy Theologie Agape

5.5.

1945 povstání v Praze, které mělo také zabránit, aby se toto město stalo poslední baštou německých nacistů

Citáty :

„ i když je zlato je bezruké, zmocní se všeho “
dánské přísloví

„ milujme člověka takového jaký je, ne takového jakého chceme mít “

Lev Nikolajevič Tolstoj, ruský spisovatel a filosof